

taxpoint

TAX POINT OF VIEW

INFORMATOR PODATKOWY FIRMY TAXPOINT · NR 73 · LISTOPAD 2019

W TYM NUMERZE:

- 1/ CENTRALNY REJESTR BENEFICJENTÓW RZECZYWISTYCH – PIERWSZE PROBLEMY
- 2/ INTERPRETACJA OGÓLNA W SPRAWIE USTALANIA ZAKRESU ZWOLNIENIA
UDZIELONEGO NA PODSTAWIE DECYZJI O WSPARCIU
- 3/ NIEŚCIĄGALNOŚĆ WIERZYTELNOŚCI W KONTEKŚCIE WYROKU NSA
ORAZ ZMIANY PRZEPISÓW
- 4/ ZMIANY W PRZEPISACH DOTYCZĄCYCH RAPORTOWANIA
SCHEMATÓW PODATKOWYCH (MDR)
- 5/ WHT A PODSTAWA OPODATKOWANIA VAT W IMPORCIE USŁUG
- 6/ NIEZGODNOŚCI Z DYREKTYWĄ PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH TRZYMIESIĘCZNEGO
OGRANICZENIA ODLICZENIA VAT – BĘDZIE WYROK TSUE

1. CENTRALNY REJESTR BENEFICJENTÓW RZECZYWISTYCH – PIERWSZE PROBLEMY

W dniu 13 października 2019 r. Ministerstwo Finansów uruchomiło Centralny Rejestr Beneficjentów Rzeczywistych. Jak wspominaliśmy w numerze 58 Tax Point of View rejestr jest systemem teleinformatycznym służącym przetwarzaniu informacji o beneficjentach rzeczywistych utworzonym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 1 marca 2018 r. o przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (dalej: ustawa o AML). Zgodnie z art. 58 ustawy o AML spółki: jawne, komandytowe, komandytowo-akcyjne, z ograniczoną odpowiedzialnością, proste spółki akcyjne oraz akcyjne (z wyjątkiem spółek publicznych) są zobowiązane do zgłaszania do nowopowstałego rejestru danych swoich beneficjentów rzeczywistych. Zgłoszenia można dokonać, za pośrednictwem portalu podatki.gov.pl, pod następującym adresem www: <https://crbr.podatki.gov.pl/adcrbr/#/>.

Wraz z uruchomieniem rejestru pojawiły się już pierwsze problemy dotyczące jego funkcjonowania. Przykładowo formularz zgłoszeniowy dla spółki komandytowej w części B.2. wymaga podania informacji o udziałach lub uprawnieniach beneficjenta. W szczególności, osoba dokonująca zgłoszenia, jest zobligowana do wskazania wartości posiadanych uprawnień (część B.2., pole nr 20). Jednocześnie formularz nie przewiduje możliwości wskazania wartości uprawnień w innej jednostce miary niż w polskich złotych (część B.2., pole nr 19). Jest to o tyle problematyczne, że w przypadku spółek komandytowych, będących spółkami osobowymi, brak jest kapitału

zakładowego, a co za tym idzie udziałowców. Zarówno komplementariusze, jak i komandytariusze wnoszą do spółki komandytowej wkłady, które mogą przybrać również formę świadczeń niepieniężnych. Dlatego też w odniesieniu do współników spółek komandytowych niemożliwe jest wykazywanie informacji o uprawnieniach beneficjenta poprzez odniesienie do kwoty pieniężnej. Jednakże, rejestr w aktualnej formie, nie daje możliwości wyboru wartości innych niż tych wyrażonych w polskich złotych. W tym miejscu warto podkreślić, że dokonujący zgłoszenia składa oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. Dlatego też podane w zgłoszeniu dane powinny odpowiadać rzeczywistości. W reakcji na zasygnalizowany przez Taxpoint problem, urzędnicy Krajowej Informacji Skarbowej zaproponowali, aby w tego typu sytuacjach dokonywać zgłoszenia za pośrednictwem dedykowanej dla rejestru skrzynki mailowej (crbr@ms.gov.pl). Rozwiązanie to nakłada jednak na zgłaszających dodatkowe obowiązki w postaci podania w zgłoszeniu wszelkich danych zawartych w polach interaktywnego formularza rejestru obarczając ich jednocześnie ryzykiem przypadkowego pominięcia niektórych z nich.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Aleksandra Dyrek-Orlando**

• aleksandra.dyrek@taxpoint.pl • tel. 12 622 76 68 •

- zachęcamy do kontaktu!

2. INTERPRETACJA OGÓLNA W SPRAWIE USTALANIA ZAKRESU ZWOLNIENIA UDZIELONEGO NA PODSTAWIE DECYZJI O WSPARCIU

Ministerstwo Finansów wydało 25 października 2019 r. interpretację ogólną dotyczącą zasad rozpoznawania dochodu zwolnionego w przypadku działalności prowadzonej na podstawie decyzji o wsparciu (DOW).

Przypominamy, że w pierwszej połowie tego roku pojawiły się interpretacje indywidualne, w myśl których przedsiębiorca dokonujący inwestycji na podstawie DOW jest uprawniony do skorzystania ze zwolnienia podatkowego jedynie w stosunku do dochodów generowanych w ramach działalności będącej wynikiem realizacji nowej inwestycji. Tym samym – w myśl tych interpretacji – brak jest możliwości stosowania zwolnienia podatkowego w stosunku do dochodów uzyskiwanych z pozostałej działalności gospodarczej, niezależnie od tego, czy rodzaj prowadzonej działalności jest zbieżny z określonym w DOW lub czy nowa inwestycja realizowana jest na tym samym terenie. W praktyce oznacza to konieczność wydzielenia dochodów wygenerowanych z „nowych” oraz „starych” linii produkcyjnych i w konsekwencji możliwość zwalniania dochodu jedynie z „nowych” linii. Dla inwestycji realizowanych w istniejących zakładach produkcyjnych, wydzielenie poszczególnych strumieni produkcyjnych może być utrudnione lub nawet niemożliwe.

Ministerstwo Finansów uznając zasadność zastrzeżeń przedsiębiorców w sprawie ww. interpretacji wydało interpretację ogólną, w myśl której możliwe jest zwalnianie dochodów generowanych zarówno na starej jak i nowej infrastrukturze wówczas, gdy sposób zintegrowania nowej i istniejącej inwestycji, położonych

na tym samym terenie, nie pozwala na określenie dochodu wyłącznie z nowej inwestycji, bez uwzględnienia zintegrowanej z nią części istniejącej inwestycji. W tym zakresie dochód nie podlega wydzieleniu ze względu na ścisłe ekonomiczne i funkcjonalne powiązania między inwestycją istniejącą i nową, gdyż takie wydzielenie musiałoby opierać się na metodach, których ani ustawa o CIT ani ustawa o PIT nie przewidują dla celów ustalenia dochodu. W przypadku jednak, gdy ścisłe powiązania między istniejącą a nową inwestycją nie występują, przedsiębiorca określa dochód z nowej inwestycji jako dochód wytwarzany niezależnie od inwestycji istniejącej i tylko ten dochód podlega zwolnieniu z opodatkowania.

W omawianej interpretacji Ministerstwo równocześnie przestrzega przed sztucznym łączeniem inwestycji starych i nowych w celu zwiększenia dochodu zwolnionego, powołując się na zawarte w ustawach o PIT i o CIT klauzule obejścia prawa w przypadku działalności prowadzonej na podstawie DOW.

Interpretację należy uznać za krok w dobrym kierunku. Decydującym o zakresie zwolnienia na podstawie DOW będzie zatem ustalenie powiązań pomiędzy nową inwestycją a istniejącą infrastrukturą. Jednocześnie, Ministerstwo zapowiedziało wydanie wyjaśnień do interpretacji, w których zapewne znajdą się kryteria uznawania starych i nowych inwestycji za powiązane. Będziemy Państwa informować na bieżąco.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Anna Strzelecka**

• anna.strzelecka@taxpoint.pl • tel. 664 717 346 •

– zachęcamy do kontaktu!

3. NIEŚCIĄGALNOŚĆ WIERZYTELNOŚCI W KONTEKŚCIE WYROKU NSA ORAZ ZMIANY PRZEPISÓW

16 lipca 2019 r. Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku o sygn. akt II FSK 2271/17 odniósł się do budzącego wątpliwości podatników zagadnienia z zakresu przesłanek uznania nieściągalności wierzytelności za uprawdopodobnioną, a tym samym uznania za koszt uzyskania przychodów odpisu aktualizującego wartość takiej wierzytelności (art. 16 ust. 1 pkt 26a UPDOP).

Spór dotyczył rozumienia przepisu art. 16 ust. 2a pkt 1 lit. d UPDOP, zgodnie z którym nieściągalność wierzytelności uznaje się za uprawdopodobnioną, m.in. gdy wierzytelność jest kwestionowana przez dłużnika na drodze powództwa sądowego. W przedmiotowej sprawie podatnik twierdził, że samo wniesienie odpowiedzi na pozew przez dłużnika, w której ten kwestionuje istnienie dochodzonych przez wierzyciela należności i odmawia zapłaty, jest wystarczające do uprawdopodobnienia nieściągalności wierzytelności będącej przedmiotem postępowania cywilnego.

Naczelny Sąd Administracyjny nie podzielił poglądu podatnika. W uzasadnieniu skład orzekający skupił się przede wszystkim na różnicy w skutkach procesowych, jakie wywiera wniesienie pozwu w postępowaniu cywilnym, a złożenie na niego odpowiedzi. Podkreślono, że do spełnienia przesłanki z art. 16 ust. 2a pkt 1 lit. d UPDOP niezbędne jest wszczęcie procesu sądowego z inicjatywy dłużnika: „Nie można uznać, że podjęcie obrony przez dłużnika przed dochodzoną przez wierzyciela należnością pieniężną poprzez złożenie odpowiedzi na pozew odbywa się w drodze powództwa sądowego, gdyż jest odwrotnie,

a mianowicie odpowiedź na pozew jest formą przeciwstawienia się wytoczonemu powództwu sądowemu”. Ponadto, w ramach wykładni systemowej NSA przeanalizował także inną przesłankę uznania nieściągalności wierzytelności za uprawdopodobnioną, tj. przepis art. 16 ust. 2a pkt 1 lit. c UPDOP wymagający potwierdzenia wierzytelności prawomocnym orzeczeniem sądu i skierowania jej na drogę postępowania egzekucyjnego. W konsekwencji nie można uznać za wystarczającą do takiego uprawdopodobnienia sytuacji, w której wyłącznie skierowano powództwo do sądu i doszło do jego zakwestionowania w toku procesu przez pozwanego dłużnika.

W kontekście problematyki nieściągalnych wierzytelności warto przypomnieć o wchodzącej w życie 1 stycznia 2020 r. ustawie z 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (o której pisaliśmy we wrześniowym wydaniu TPoV), która m.in. wprowadza do UPDOP tzw. „ulgę na złe długi”. Wierzyciel korzystający z ulgi będzie miał prawo do pomniejszenia podstawy opodatkowania o kwotę wierzytelności, jeżeli nie zostanie ona uregulowana w ciągu 90 dni od dnia upływu terminu płatności określonego w umowie lub na fakturze. Z rozwiązania tego nie będzie można jednak skorzystać, jeżeli wierzytelność ta została już zaliczona do kosztów uzyskania przychodów na podstawie innych przepisów ustawy (np. zgodnie z ww. art. 16 ust. 1 pkt 26a UPDOP).

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 608 615 625 •

- zachęcamy do kontaktu!

4. ZMIANY W PRZEPISACH DOTYCZĄCYCH RAPORTOWANIA SCHEMATÓW PODATKOWYCH (MDR)

Mimo, iż przepisy o raportowaniu schematów podatkowych obowiązują dopiero od niespełna roku, to już doczekały się prac nad ich nowelizacją. Projektowane zmiany miałyby zacząć obowiązywać zasadniczo od 1 stycznia 2020 r., jednak na moment składu tego wydania TPoV projekt ustawy nowelizującej nie został jeszcze skierowany do Sejmu (projekt ustawy o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami oraz niektórych innych ustaw z 22 sierpnia 2019 r., nr z wykazu RCL: UC161). Niestety, nowelizacja nie ma na celu rozwiania dotychczasowych wątpliwości związanych ze stosowaniem przepisów o MDR, lecz zapewnienie prawidłowej implementacji przepisów dyrektywy oraz uregulowanie kwestii technicznych związanych ze składaniem i rozpatrywaniem zgłoszeń schematów podatkowych.

Wśród projektowanych zmian można wymienić te dotyczące:

- usprawnienia obsługi NSP:
 - obsługę składanych informacji o MDR będą mogły zajmować się również inne organy wyznaczone przez Ministra Finansów w rozporządzeniu,
 - Szef KAS nie będzie nadawał NSP, jeżeli informacja o schemacie podatkowym zawiera już NSP nadany przez inne państwo unijne (obowiązek wskazania go w zgłoszeniu);
- rozszerzenia obowiązku retrospektywnego raportowania schematów transgranicznych za okres od 26 czerwca do 31 grudnia 2018 r. na wspomogających, czyli np. księgowych, notariuszy, biegłych rewidentów, pracowników banków (dotyczy tylko tych schematów transgranicznych, których nie raportowali promotorzy i korzystający; termin: 30 czerwca 2020 r.);
- rozszerzenia listy „rajów podatkowych” o listę UE jurysdykcji niechętnych współpracy do celów podatkowych – w konsekwencji na promotorów, korzystających i wspomagających zostanie nałożony obowiązek ponownej weryfikacji istnienia schematów, w których pierwszej czynności związanej z ich wdrożeniem dokonano pomiędzy 26 czerwca 2018 r. a 31 grudnia 2019 r., z uwzględnieniem nowej listy rajów podatkowych (pod kątem jednej ze szczególnych cech rozpoznawczych);
- wymiany informacji – wprowadzenie obowiązku przekazania przez Szefa KAS informacji o schematach transgranicznych organom podatkowym innych państw UE oraz – w ograniczonym zakresie – Komisji Europejskiej (dodatkowy numer NZSPT);
- procedury wewnętrznej – doprecyzowanie, że kontrola obowiązków dotyczących posiadania procedury wewnętrznej należeć będzie do naczelników urzędów celno-skarbowych;
- poprawy bezpieczeństwa danych – promotor przekazujący korzystającemu NSP schematu podatkowego będzie musiał przekazać numer wraz z załącznikiem zawierającym wyłącznie dane identyfikujące danego korzystającego, którego numer dotyczy; dane osób fizycznych będą znajdować się wyłącznie w załącznikach.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Katarzyna Przewłocka**

• katarzyna.przewlocka@taxpoint.pl • tel. 608 615 625 •

– zachęcamy do kontaktu!

5. WHT A PODSTAWA OPODATKOWANIA VAT W IMPORCIE USŁUG

W bieżącym numerze TPoV chcielibyśmy zwrócić uwagę na najnowszą interpretację indywidualną Dyrektora KIS przedstawiającą stanowisko organów podatkowych w zakresie podatku u źródła w kontekście ustalania podstawy opodatkowania VAT z tytułu importu usług.

Kwestia prawidłowego ustalenia podstawy opodatkowania VAT z tytułu importu usług w odniesieniu do zapłaconego podatku u źródła w dalszym ciągu nie jest jednoznaczna i stwarza podatnikom duży problem.

Zgodnie z art. 29a ust. 1 ustawy o VAT podstawą opodatkowania (również w imporcie usług) jest wszystko to, co stanowi zapłatę, którą dokonujący dostawy towarów lub usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu sprzedaży od nabywcy, usługobiorcy lub osoby trzeciej. Problem pojawia się w sytuacji, w której podatek u źródła nie jest potrącany z wypłaty, lecz ponoszony jest (niejako dodatkowo) przez nabywcę towarów lub usług z jego własnych środków, w związku z tzw. ubruttowieniem.

Zazwyczaj w takich przypadkach podatnicy nie biorą pod uwagę tego dodatkowego kosztu przy obliczaniu podstawy opodatkowania VAT z tytułu importu usług (nabywca zwykle wykazuje podstawę importu usług w kwocie wynikającej z faktury). Inne podejście prezentują organy podatkowe, co zostało potwierdzone w najnowszej interpretacji indywidualnej z dnia 13 września 2019 r. Zdaniem Dyrektora KIS wyrażonym w tej interpretacji, podstawę opodatkowania VAT z tytułu importu usług stanowi również kwota podatku

u źródła uiszczanego od należności wypłaconej na rzecz kontrahenta zagranicznego (interpretacja Dyrektora KIS, sygn.0114-KDIP1-2.4012.403.2019.2.J). Według Dyrektora KIS, podstawą opodatkowania w imporcie usług jest bowiem wszystko, co stanowi zapłatę wynikającą z całości świadczenia pieniężnego pobieranego przez usługodawcę od nabywcy. Tym samym, zapłacony podatek u źródła powinien zostać uwzględniony w podstawie opodatkowania importu usług.

Powyższe podejście organy podatkowe prezentowały również we wcześniejszych interpretacjach podatkowych, przykładowo w interpretacji Dyrektora KIS z dnia 28 lutego 2019 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.89.2019.1.RD.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

6. NIEZGODNOŚCI Z DYREKTYWĄ PRZEPISÓW DOTYCZĄCYCH TRZYMIESIĘCZNEGO OGRANICZENIA ODLICZENIA VAT – BĘDZIE WYROK TSUE

Obowiązujące od 1 stycznia 2017 r. przepisy art. 86 ust. 10b pkt 2-3 i ust. 10i ustawy o VAT warunkujące prawo do odliczenia podatku VAT w przypadku transakcji objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia od zachowania trzymiesięcznego terminu do złożenia deklaracji podatkowej są przedmiotem nieustannych sporów podatników z organami skarbowymi.

Podatnicy twierdzą, że wprowadzając nowe przepisy naruszono unijne zasady neutralności i proporcjonalności VAT. Ich zdaniem polski ustawodawca nie może odsuwać w czasie prawa do odliczenia podatku tylko dlatego, że nie spełniono warunku formalnego (trzymiesięczny termin na otrzymanie faktury). Podkreślają, że nie dochodzi tu ani do oszustwa podatkowego, ani do świadomego nadużycia prawa. Odwołują się też do orzecznictwa TSUE (np. wyroku z 15 września 2016 r., sygn. akt C-518/14 w sprawie Senatex).

W związku z niezmiennym stanowiskiem Ministerstwa Finansów, w wyniku skarg podatników, kwestia powyższa była już przedmiotem szeregu wyroków wojewódzkich sądów administracyjnych. Sądy prezentowały w nich niejednolite podejście do zagadnienia.

Po stronie podatników wypowiedziały się wojewódzkie sądy administracyjne: z Krakowa, Warszawy i Wrocławia. Z kolei sędziowie WSA z Gliwic, Gdańska i Opola przyjmują raczej stanowisko przeciwnie, popierając pogląd MF.

Mimo polaryzacji stanowisk w orzecznictwie WSA i licznych skarg kasacyjnych, swojego stanowi-

ska nie zdążył jeszcze wyrazić Naczelny Sąd Administracyjny.

W końcu, niejako wyprzedzająco, zadziałał WSA w Gliwicach, który – rozpatrując skargę na wydaną podatnikowi interpretację indywidualną – nabrał na tyle poważnych wątpliwości, że w dniu 4 listopada 2019 r. wystąpił do Trybunału Sprawiedliwości UE z pytaniem prejudycjalnym.

Na odpowiedź Trybunału trzeba będzie poczekać najprawdopodobniej kilkanaście miesięcy i należy liczyć się z tym, że trwające obecnie postępowania przed WSA i NSA w sprawach skarg na omawiane przepisy mogą zostać zawieszane do czasu wydania wyroku przez Trybunał. Trzeba jednak zauważyć, że działanie podjęte przez WSA w Gliwicach daje szansę na szybsze, ostateczne rozwiązanie sporu o zgodność omawianych przepisów z Dyrektywą.

Na ewentualne pytania w tym zakresie chętnie odpowie **Władysław Varga**

• wladyslaw.varga@taxpoint.pl • tel. 664 717 347 •

- zachęcamy do kontaktu!

Dziękujemy za uwagę!

Informujemy, że za pośrednictwem *Tax Point of View* nie świadczymy usług doradztwa podatkowego lub prawnego, a niniejsze opracowanie zawiera informacje o charakterze ogólnym.

Przed podjęciem jakichkolwiek decyzji lub działań dotyczących konkretnych sytuacji w Państwa działalności gospodarczej prosimy o kontakt z doradcą Taxpoint.

Zespół Taxpoint

Zapraszamy do regularnego odwiedzenia stron:

<https://www.facebook.com/taxpointpowerofexperience>

oraz <https://pl.linkedin.com/company/taxpoint-sp.-z-o.o.>

• biuro@taxpoint.pl • tel. 12 626 73 10 •